

УДК 811.161.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.2.2/02>**Вільчинська Т. П.**<https://orcid.org/0000-0003-4881-6132>

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Вільчинський О. К.<https://orcid.org/0000-0001-8369-1962>

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ ОБ'ЄКТИВАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ТАЄМНИЧИЙ ЗАМАХ» (НА МАТЕРІАЛІ ДЕТЕКТИВНОГО РОМАНУ Н. СНЯДАНКО «ПЕРШЕ СЛІДСТВО ІМПЕРАТРИЦІ»)

Стаття присвячена аналізу особливостей мовної об'єктивації концепту «таємничий захмах», реалізованого в українському детективі, інтерес до жанрової специфіки якого залишається досить великим хоча б з огляду на те, що його загальнодоступність і популярність породжують дискусії щодо художності подібних текстів. Матеріалом дослідження послужив роман Н. Сняданко «Перше слідство імператриці», що занурює читача в карколомну детективну історію з політичним підтекстом, оригінальність якого визначає двоплановість сюжетної розповіді, завдяки чому події середини XIX ст. несподівано гостро відлунують у Львові початку початку третього тисячоліття. Метою наукової розвідки було з'ясувати особливості вербалізації концепту «таємничий захмах» у творі детективного жанру. Основним завданням – змодельовати асоціативне поле лексем, що помітно розширило б інтерпретаційний діапазон аналізованого концепту. Під час дослідження було доведено, що проаналізований концепт характеризується розгалуженим асоціативним полем. Ядерними одиницями в ньому виступають іменники та дієслова, рідше прикметники, що підтверджує важливість концептуалізованого поняття в мовній картині світу українців. Встановлено також, що більшість із розглянутих асоціатів об'єднується в тематичний блок «кримінальний світ», що зумовлено передусім специфікою детективного жанру проаналізованого роману Н. Сняданко. Дослідження тексту історичного детектива «Перше слідство імператриці» показало, що письменниця свідомо поєднує зображення минулого, де добро і зло розмежовувалися більшою мірою, та сучасного, що допомагає читачеві ідентифікувати себе з минулим через знайомі жанрові коди. Подібні дослідження вважаємо перспективними, оскільки вони дають змогу краще зрозуміти погляди авторки на історичні події з детективним сюжетом.

Ключові слова: детектив, історичний детектив, концепт, авторка, таємничий захмах, асоціативне поле, Н. Сняданко.

Постановка проблеми. Розвиток гуманітарних студій кінця XX – початку XXI ст. позначений формуванням комунікативно-функціональної парадигми, становлення якої спричинило виникнення нових ракурсів у вивченні мовних явищ, появу нових об'єктів аналізу та застосування нових методів дослідження, що реалізують потребу більш глибокого проникнення в ментальність і культуру українського народу, розвивають парадигму антропоцентричного, лінгвокогнітивного, лінгвокультурологічного, лінгвоконцептуального підходів у сучасній лінгвістичній науці, засвідчу-

ючи провідну ідею когнітивізму – мова не просто позначає, а концептуалізує світ.

Важливою лінгвальною одиницею у процесах категоризації і концептуалізації дійсності є концепт, що мислиться як план змісту мовного знака, який містить, крім предметної віднесеності, всю комунікативно значущу інформацію, а відтак, становить помітний науковий інтерес. Незважаючи на те, що існує чимало досліджень, у яких розглядаються концептуальні одиниці різних типів, концепти, що виражають таку характерну для українців психоментальну особливість, як інто-

вертивність, пов'язану з об'єктивацією семантики «не розголошувати таємницю, діяти потай, ховатися чи ховати щось / когось», залишаються мало вивченими і потребують ґрунтовного студіювання.

Насамперед важливими видаються подібні дослідження на матеріалі різножанрових художніх текстів, серед яких цікавим є детектив, зокрема історичний. Інтерес до ретродетектива як репрезентанта масової літератури сьогодні надзвичайно великий, оскільки і донині точаться дискусії щодо балансування цього жанру на межі «чистої розваги» та серйозної історичної рефлексії, що викликало і низку дискусій стосовно того, як у ньому поєднуються загальнодоступність та популярність із художністю. Усе це визначає актуальність вказаної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти організації ментально-семантичного простору, охопленого концептом ТАЄМНИЦЯ, розглядали харківські дослідниці І. Змійова та А. Калюжна, проте в англійській мовній картині світу [3]. Їхні розвідки містять цікаві спостереження і висновки загальнотеоретичного і методологічного характеру, але не дають простежити специфіку функціонування вказаного концепту в українській мовній картині світу. Актуальним для нашого дослідження є окремі зауваги, представлені у статті А. Калюжної, присвяченій аналізу концепту ТАЄМНИЦЯ саме в детективному жанрі [4]. Чимало питань щодо особливостей мовної реалізації цього ж концепту в українській лінгвокультурі актуалізує у своїх працях Я. Боровик [1]. Проблем, пов'язаних із проникненням у психоментальний світ українців, торкається О. Левченко, досліджуючи концепт ПОКАРАННЯ [6].

Зауважимо, що в запропонованій статті під концептом передусім розуміємо одиницю смислу, яка у вербальній та невербальній формі об'єктивує уявлення про певний фрагмент дійсності, у нашому випадку – таємничий замах. Незважаючи на те, що сьогодні відомо чимало ефективних методик дослідження концептів, сучасна лінгвістика характеризується активним пошуком нових методів аналізу. Важливим у цьому плані вважаємо метод асоціативного експерименту, оскільки через словесні асоціації можна зробити висновки про інтегральний образ дійсності на рівні підсвідомості, представленому в мові. Саме словесні асоціації, на думку Ж. Марфіної, є результатом сприйняття та переосмислення індивідом об'єктивної реальності крізь призму власного життєвого досвіду, його культурного та соціаль-

ного рівнів, належності до певної лінгвоспільноти [7]. Вважаємо, що без методу асоціативного експерименту концептуальний аналіз був би неповним, оскільки концепт тісно пов'язаний з асоціативним полем слова. Нова асоціативна парадигма комунікативно-функціональної лінгвістики дозволяє повніше представити концептуальну природу об'єктів реальної дійсності, побудувати концептуальні моделі мовної картини світу та зрозуміти природу когнітивної структури свідомості.

Постановка завдання. Мета статті – дослідити особливості вербалізації концепту «таємничий замах» у творі детективного жанру. Основним завданням є змодельовати асоціативне поле лексем, що помітно розширює інтерпретаційний діапазон аналізованого концепту. Отже, об'єктом дослідження став один із фрагментів української мовної картини світу – концепт «таємничий замах», а предметом – аналіз лексичних одиниць, що входять до його асоціативного поля.

Матеріалом дослідження послужив роман Наталки Сняданко «Перше слідство імператриці», що занурює читача в карколомну детективну історію з політичним підтекстом, оригінальність якого визначає двоплановість сюжетної розповіді, завдяки чому події середини ХІХ ст., пов'язані із життям легендарної австрійської імператриці СІССІ, несподівано гостро відлунюють у Львові початку третього тисячоліття. Авторка створює переконливий образ дружини цісаря Франца Йозефа, яка успішно розслідує не лише замах на власного чоловіка, а й низку інших кримінальних таємниць.

Виклад основного матеріалу. У результаті проведеного аналізу було виокремлено лексеми (асоціати), що належать до різних частин мови, зокрема іменники, прикметники, дієслова, та формують асоціативне поле концепту «таємничий замах».

Перш ніж перейти до конкретної характеристики асоціативів, з'ясуємо значення слів *таємничий* і *замах*, що номінують щось невідоме, приховане, нерозгадане. *Таємний, таємничий* – прикметники до слова *таємниця*, що означає: «Те, що не пізнане, не стало відомим або не доступне пізнанню. // Прихована внутрішня суть явища, предмета; прихована причина. // Про що-небудь незвідане, не пережите, привабливе своєю загадковістю» [2] або скорочено «Те, що не підлягає розголошенню» [5, с. 533]. Лексему *замах* у лексикографічних джерелах тлумачать як спробу насильно відібрати, захопити що-небудь чи позбавити чогось або ж як намір вбити кого-небудь [2]. Як бачимо, інтегральною семою, що задає семантично-смисловий век-

тор для визначення арсеналу засобів вербалізації досліджуваного концепту є «щось первісно чи навмисно приховане, незаконне, небезпечне».

Загалом ядром асоціативного поля аналізованого концепту в детективному романі є двокомпонентна синтагма *таємничий замах*, що експлікує уявлення про замах, з одного боку, на імператора Франца Йозефа у ХІХ ст., а з іншого – на австрійського скрипаля Крістіана у ХХІ ст. З-поміж інших одиниць асоціативного поля передусім привертають увагу іменники і дієслова.

Щодо асоціатив-іменників, то доцільним вважаємо виокремлення групи назв осіб, які намагаються пізнати приховану інформацію (з'ясувати, хто причетний до замаху), як-от *детектив*, *поліцейський*, *слідчий*. Напр.: «*– Я думав, що одружився, з неймовірно вродливою жінкою. А виявилось, що вона ще і дуже спритний детектив*» [8, с. 266]; «*Поки вона писала, поліцейські уважно оглянули номер, зняли відбитки пальців з усіх поверхонь*» [8, с. 178]; «*Слідчий щось занотував у блокнот*» [8, с. 178]. Зазначимо, що лексему *поліція* на позначення людей, які працюють там, Н. Сняданко вживає однаковою мірою, змальовуючи події і ХІХ, і ХХІ ст. Пор.: «*У свої вісімнадцять Алайош уже був відомий поліції Будапешта і двічі відсидів за крадіжки*» [8, с. 251] та «*Через пів години приїхала поліція. Приємний інтелегентний слідчий навіть трохи говорив німецькою*» [8, с. 177]. Як індивідуально-авторську тлумачимо конструкцію, яку письменниця використовує для називання імператриці Сіссі: «*– Якби ти вже не була моєю дружиною, я би після цього випадку звільнив Штадлера і зробив би тебе шефінею віденської поліції*» [8, с. 262].

Другу групу назв формують іменники, що номінують об'єктів, спрямованої на них дії з боку тих, хто займається розслідуванням, на зразок: *бандит*, *банда*, *ватажок*, *ведмежатник*, *злочинець*. Напр.: «*Друге, що збирався змінити Алайош Дібери, коли стане ватажком бандитів, – це стиль і характер їхньої діяльності*» [8, с. 252] (у контексті про події ХІХ ст.) та «*Цей виявився колишнім ведмежатником і запропонував відчинити готельний номер і сейф. За доволі помірну плату*» [8, с. 222] (у контексті про події ХІХ ст.). Авторка добре володіє кримінологічною термінологією, вдало використовуючи подібні номінації, чимало з яких є розгорнутими, напр.: «*Батько Алайоша потроху стає застарим для ватажка банди, а майбутнє – за Алайошем... Перше, що він зробить, – заборонить членам банди вживати алкоголь*» [8, с. 251].

Помітною групою в межах асоціативного поля досліджуваного концепту є назви на позначення замаху як злочину, пов'язаного зі зрадою, підступом, на кшталт: *замах*, *злочин*, *зрада*, *змова*, *підкуп* та ін. Ядерною, зумовленою жанровими особливостями детективу, є лексема *замах*, напр.: «*– Я не знаю, хто здійснив цей замах, але свідомий того, що в Угорщині чимало патріотів, які хочуть позбутися панування Австрії...*» [8, с. 243] або «*Звідси до замаху на австрійського імператора – один крок*» [8, с. 182]. Інформацію про замах увиразнюють й інші номінації, як-от у контексті: «*– Я не розумію, як мають почуватися імператриця-мати і сам імператор після такої жахливої зради*» [8, с. 242].

Н. Сняданко деталізує концептуалізоване поняття замаху щодо його виконавців, кількості спроб, розплати за нього, напр.: «*– Я читала, що цей замах теж здійснили угорці, – сказала Сіссі*» [8, с. 242]; «*– Скажіть, графе, а ви чули про останній замах на імператора? – спитала Сіссі*» [8, с. 242]; «*– Наскільки я пригадую, від того замаху цісар не постраждав, а якогось студента стратили*» [8, с. 243].

Важливе значення в об'єктивації концептуальної семантики відіграють назви місць і часу (локус і темпус), через які експлікується інформація про таємницю замаху, на зразок: *кубло банди*, *ніч*, напр.: «*Через кілька днів це стеження приведе поліцію в кубло банди під керівництвом Алайошевого батька*» [8, с. 255]; «*Він [Алайош] іще раз уважно оглянув себе, перевірів, чи в кишені є ніж, розім'яв руки і вийшов у ніч, не підозрюючи, що у бабусиному будинку на нього чекатиме засідка поліції*» [8, с. 254] (уявлення про очікуваний злочин підсилюються лексемою *ніж* як назвою інструмента, за допомогою якого виконується злочинна дія).

В окрему групу іменників-асоціативів об'єднуємо ті, що позначають абстрактні поняття, пов'язані із злочинною діяльністю – розслідуванням замаху, причетністю до нього, покаранням тощо, як-от: *викрадення*, *розслідування*, *підозра*, *допит*, *причетність*, *повішення*, *розстріл* та ін. Більшість назв номінують реалії, що відбувалися саме в ХІХ ст., напр.: «*Діяти традиційними методами поліцейського розслідування тут було би марно. Навіть якби поліція і змогла викликати на допит усіх, щодо кого виникали підозри, то ледве чи хоч хтось зізнався б у своїй причетності до справи*» [8, с. 239]; «*– Але тоді раптом прийшов комендант тюрми і сказав, що замість ув'язнення буде розстріл*» [8, с. 234]. Інформація про події,

що відбуваються в ХХІ ст., експлікується в таких контекстах: «*Ледве чи в його практиці траплявся випадок викрадення такої цінної скрипки. Ще і привезеної з-за кордону* [8, с. 178]; «*Перед тим, як знайти лабораторію, здатну зробити потрібні аналізи, Доротей провела ретельне розслідування*» [8, с. 212]. До віддієслівних іменників-асоціатів відносимо і лексему розгадка, яка конотує смисл «те, що може стати відомим»: «*– Розгадку я знайшла – ти здивуєшся – в мемуарах Сіссі... Речовина, якою просочено скрипку Крістіна, могла стати причиною отруєння*» [8, с. 224-225].

Дієслівні асоціати також структуруються в декілька груп. До таких, зокрема, належать дієслова зі значенням «вчиняти злочинні дії», як-от: *викрасти, отруїти, вбити, грабувати, нападати, підкупити* та под. Наприклад, у контекстах про події, пов'язані з викраденням скрипки, розділені між собою більше ніж століттям, пор.: «*Кілька тижнів тому на вокзалі Будапешта Алайош украв в однієї неухажаної юної пари футляр зі скрипкою*» [8, с. 152]; «*– Але сьогодні за час моєї відсутності в номер хтось пробрався і викрав цінну скрипку*» [8, с. 176]. Або інший приклад: «*Досі вони грабували помешкання і влаштовували хаотичні та випадкові напади: то на поодиноких перехожих, то на подорожніх, то на п'яних відвідувачів кнайп*» [8, с. 252].

Окремі групи формують дієслова з такими значеннями: 1) «ховатися, критися, шифруватися від когось»: «*Тож залишилося сьогодні вночі непомітно пробратися до її будинку і знайти гроші*» [8, с. 254] (водночас авторка вживає дієслова із семантикою заперечення потреби ховатися: «*– Куди мені зникати? У мене дружина і шестеро дітей, – знизав плечима прибиральник*» [8, с. 236]); 2) «ховати щось»: «*– Й ось тепер ви кажете, що її родина володіла скрипкою, яка зараз зникла. Можливо, її сховала Іда, якої і самої дотепер немає*» [8, с. 203]; 3) «відкривати таємницю – зізнаватися, признаватися, часто надаючи неправдиві свідчення»: «*На допиті Алайош триматиметься героєм і стверджуватиме, що заліз у будинок випадково, переплутавши його з домом своєї дівчини... Божитиметься, що ні про яку скрипку нічого не знає*» [8, с. 254]; 4) «отримувати або ні інформацію про когось, щось під час допиту»: «*– До речі, вона [Іда] стверджує, що записку написала не вона, – кивнула Сіссі. – А хто? – здивувався ціцар. – Йоган Лібені. Він зізнався в цьому, коли його допитували*» [8, с. 265] і «*Його допитували, та він мовчить, – відповів Франц Йозеф*» [8, с. 261].

Кількісно репрезентативною є група дієслів-асоціатів на позначення дій щодо тих, хто вчиняє протиправні вчинки, на зразок: *уніймати, посадити, повісити, розстріляти, стратити* і под, причому виявлені такі назви як у текстах про замах на імператора, так і в тих, де йдеться про злочин у Львові в ХХІ ст. Пор.: «*– Може, цісар не скасовував свого наказу, а комусь треба було, щоби того Лібені не повісили, а розстріляли*» [8, с. 235] і «*– Та і не викрав би він [скрипку]. Куди би він її продав? Його б уніймали і знову посадили б*» [8, с. 222-223].

Письменниця свідомо того, що за зраду (замах) обов'язково потрібно відповідати, інформацію про що конотує дієслово *стратити*: «*– Це – зрада цісаря. Чи за гроші чи через змову – не важливо. Його стратять*» [8, с. 261]. З іншого, вона симпатизує своїм персонажам, зокрема угорському графові Андраші, який бореться за незалежність Угорщини: «*– Я був радий, що мене не стратили, як зробили з багатьма моїми побратимами, – відповів граф*» [8, с. 242]. У наведених контекстах авторка використовує дієслово *стратити*, протиставляючи йому сполуку *не стратити*. Зазначимо, що досить часто вона свідомо акцентує увагу на діях, пов'язаних зі стратою, використовуючи такі стилістичні засоби, як повтор, ампліфікація, конверсія та ін., напр.: «*– Ну, розумієте, якщо вішають, то вже вішають, – сказав Газе. – Після такого не виживають. А якщо стріляти, то можуть влучити, а можуть не влучити. Можуть убити, а можуть поранити*» [8, с. 235].

Важливу роль у детективному романі Н. Сняданко відіграють прикметники. Здебільшого вони виступають епітетами до асоціатів, виражених іменниками. Так, детектив у романі *спритний* [8, с. 263]; зрада *жахлива* [8, с. 242]; розслідування *ретельне* [8, с. 212]. Нерідко асоціати-прикметники експлікують також якусь додаткову інформацію, наприклад, про помсту як *особисту* [8, с. 263]; ведмежатника як *колишнього* [8, с. 222] замах – *збройний* [8, с. 265]; убивство – *політичне* [8, с. 263], напр.: «*– Якби я був на місці змовників, то Лібені став би останньою людиною, котрій би я довірив збройний замах*» [8, с. 265].

Зазначимо, що серед виявлених асоціатів чимало спільнокореневих слів, зокрема таких, як: *зрада і зрадники, банда і бандити, змова і змовники, розстріл і розстріляти, підкуп і підкупити, розслідування і розслідувати, поліція і поліцейські, детектив і детективний* та ін., напр.: «*– А от як Іда змогла підкупити начальника тюрми?.. –*

Я думаю, що то міг бути і не **підкуп**. Адже начальником тюрми був угорець» [8, с. 261].

Зауважимо також, що вербалізація концепту «таємничий замах» на рівні парадигматики відбувається за допомогою асоціатив-синонімів (нерідко оказіональних): (помста – убивство, замах – зрада) та асоціатив-антонімів (тайна – розгадка, зникати – з'являтися, зізнаватися – мовчати), напр.: «–Тож отруєння могло поєднати особисту помсту з політичним убивством» [8, с. 263].

Висновки. Отже, як засвідчує здійснений аналіз, концепт «таємничий замах» відіграє важливу роль у розкритті ідейно-тематичного змісту детективного роману Н. Сняданко «Перше слідство імператриці». Серед його основних ознак універсальність (реалізується в контекстах про події в позаминулому столітті і в XXI ст.), а також оцінність, когнітивна багатогранність, полісемічність, здатність бути ретранслятором культури, абстрактність, яка значною мірою визначає ваго-

мість асоціативного складника. Встановлено, що досліджений концепт характеризується розгалуженим асоціативним полем. Ядерними одиницями в ньому виступають іменники та дієслова, рідше прикметники, що підтверджує важливість концептуалізованого поняття в мовній картині світу українців. Актуалізація різних за значенням асоціатив у художньому тексті вкотре демонструє системність лексики української мови та наявність у ній парадигматичних відношень. Засвідчено також, що більшість із розглянутих асоціатив об'єднується в тематичний блок «кримінальний світ», що зумовлено передусім специфікою детективного жанру проаналізованого роману Н. Сняданко. Дослідження тексту історичного детектива «Перше слідство імператриці» показало, що авторка свідомо поєднує зображення минулого, де добро і зло розмежовувалися більшою мірою, та сучасного, що допомагає читачеві ідентифікувати себе з минулим через знайомі жанрові коди.

Список літератури:

1. Боровик Я.Ю. Синонімічний аспект вербалізації концепту ТАЄМНИЦЯ в українській лінгвокультурі. *Наукові записки нац. ун-ту «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. 2012. Вип. 24. С. 21–23.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ, Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с. URL: <https://archive.org/details/velykyislovnyk> (дата звернення: 15.02.2026)
3. Зміїова І.В., Калюжна А.Б. Концепт ТАЄМНИЦЯ в англійській мовній картині світу. *Вісник Харк. нац ун-ту ім. В.Н. Каразіна. Серія Філологія*. 2009. № 848. С. 35–38.
4. Калюжна А.Б. Визначення імені концепту ТАЄМНИЦЯ в англійськомовному детективному жанрі. *Вісник Харк. нац ун-ту ім. В.Н. Каразіна. Серія Філологія*. 2010. № 896. С. 22–26.
5. Короткий тлумачний словник української мови / за ред. Д.Г. Гринчишина. Київ: Просвіта, 2010. 600 с.
6. Левченко О. Фразеологічна символіка: лінгвокультурологічний аспект: монографія. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2005. 353 с.
7. Марфіна Ж. Мовна асоціація як поняття психолінгвістики та лінгвостилістики. *Вісник Львів. ун-ту. Серія Філологічна*. 2004. Вип. 34. Ч. II. С. 366–372.
8. Сняданко Н. Перше слідство імператриці: роман. Львів: Вид-во Старого Лева, 2021. 272 с.

Vilchynska T. P., Vilchynskyi O. K. FEATURES OF THE LINGUISTIC OBJECTIVES OF THE CONCEPT OF “MYSTERIOUS ASSASSINATION” (BASED ON THE MATERIAL OF THE DETECTIVE NOVEL BY N. SNYADANKO “THE FIRST INVESTIGATION OF THE EMPRESS”)

The article is devoted to the analysis of the features of the linguistic objectification of the concept of “mysterious assassination attempt” implemented in the Ukrainian detective story, the interest in the genre specificity of which remains quite high, at least in view of the fact that its general accessibility and popularity generate discussions about the artistic merit of such texts. The material for the study was the novel by N. Snyadanko “The First Investigation of the Empress”, which immerses the reader in a stunning detective story with a political overtone, the originality of which determines the two-dimensionality of the plot narrative, thanks to which the events of the middle of the 19th century unexpectedly sharply echo in Lviv at the beginning of the third millennium. The purpose of the scientific investigation was to find out the features of the verbalization of the concept of “mysterious assassination attempt” in a work of the detective genre. The main task is to model the associative field of lexemes, which would significantly expand the interpretative range of the analyzed concept. During the study, it was proven that the analyzed concept is characterized by a branched associative field. The nuclear units in it are nouns and verbs, less often adjectives, which confirms the importance of the conceptualized concept in the linguistic picture of the world of Ukrainians. It was also

established that most of the considered associates are combined into the thematic block "criminal world", which is primarily due to the specificity of the detective genre of the analyzed novel by N. Snyadanko. The study of the text of the historical detective "The First Investigation of the Empress" showed that the writer consciously combines images of the past, where good and evil were more clearly distinguished, and the present, which helps the reader to identify with the past through familiar genre codes. We consider such studies promising, since they allow us to better understand the author's views on historical events with a detective plot.

Keywords: *detective, historical detective, concept, author, mysterious plot, associative field, N. Sniadanko.*

Дата першого надходження статті до видання: 33.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 14.05.2026